

**İSKENDER
ÖKSÜZ**

UMAY ANA TÜRK DÜNYASI KADINLAR BİRLİĞİ

Umay Ana Türk Dünyası Kadınlar Birliği

İskender Öksüz

Yeni bir cins türedi. Ne zaman “Türk” deseniz, “İrkç! İrkç!” diye saldırıya geçen bir cins. Bunlardan biri, bir yorumcum, Türkiye dışındaki Türklere Türk demenin ırkçılık olduğunu yazmış. Ne derinlikli bir gözlem! Peki, onlar kendilerine Türk deyince ne oluyor? İki defa ırkç! oluyorlar herhâlde.

Hatırlayacaksınız, SSCB çöküp Türk cumhuriyetleri bağımsızlıklarına kavuşunca bir ara biz de onlara ne diyeceğimizi şaşırılmıştık. Çünkü Türkiye Cumhuriyeti büyükleri, 1944’ten sonra Turancılığın suç olduğunu, her görüldüğü yerde ezilmesi gerektiğini savundular. Hâlâ gidiyor mu bilmiyorum, kaymakamlık düzeyine kadar idari birimlere her yıl, “Çevrenizdeki Turancıları bildirin.” yazıları giderdi. Ama utançlarından olmalı bu yazılar “Gizli” gönderilirdi. Rahmetli tarihçimiz Yılmaz Öztuna bu sapıklığa, “İnönü revizyonizmi” derdi.

Ne dersin de Türk deme

SSCB çökünce dışımızdaki Türklere ne diyeceğimizi şaşırıldık. Önce “Türki” dedik. Hani yabancı dillerdeki ‘Turkic’e özenerek. Türk gibi, Türkümsü falan anlamında. Öyle ya yarım asrı aşkın zamandır gizli gizli kovaladığımız Turancıları haklı çıkaracak değildik ya. İsim vermek gittikçe zorlaşıyordu. “Türkçe konuşan” demeğe başladık. Hani Fransa’nın sömürgelerindeki Frankofonlar gibi. Bu insanlar, herhâlde radyo dinleyerek falan Türkçe öğrenip konuşuyordu. Türk olacak halleri yoktu ya. Sonra Türk Keneşi, Türk Konseyi kuruldu. Galiba Nursultan Nazarbayev, bu maskaralığa son verdi ve “Biz Türk’üz. Keneş de Türk Keneşi” deyip işi bitirdi.

Yasaklanmalı! Takibe alınmalı! İrkç! İrkç!

Almanya vatandaşlık kanununu kana bağlarken, İsrail dünyanın her tarafında her renkten Yahudi asıllı ararken, Rusya Rus- Rus olmayan ayrımını daha SSCB zamanında yaparken... Hatırlayn. Nasıldı SSCB’nin o sözde komünist marşı? Adı da “Enternasyonal” yani milletlerarasıydı:

“Büyük Rus ulusunun perçinlediği, yüce ve güçlü Sovyetler Birliği.”

Cevap basittir aslında. Türk’e “Türk” demeye “ırkçılık” demek bize küfretmektir. Küfretse yazdıkları yayımlanmayacak. Onun için ırkç! diyor. Dış Türklere Türk demek ırkçılık! İç Türklere de Türk demek ırkçılık! Peki, Türk ne? Türk, Türkiye’de, Çankırı, Çorum, Yozgat havalisinde yaşadığı iddia edilen küçük bir etnik grubun adı. Varlığı da şüphelidir aslında!

Şebi Yeldada Umay Analar

21 Aralık günü, yani Şebi Yelda gecesini, *Umay Ana Türk Dünyası Kadınlar Birliği*’nin ödül törenindeydim. Toplantının ayrıntısını [buradan](#) okuyabilirsiniz. 24 Umay Ana ödül aldı. Galiba 20’si Türkiye dışı Türk ülkelerindendi. Azerbaycan’dan Kırım’a, Kazan’dan Kazakistan’a, Doğu Türkistan’a... Ne ırkçılık değil mi! Dahası da var. Birliğin uranı: “*Türklüğümüz özümüz, birliğimiz gücümüz*”. Hani Almanlığımız, Amerikanlığımız, Fransızlığımız falan olsa anlaşılır ama hiç Türklüğümüz denir mi! Açık ırkçılık!

Hatıralar çizgisinde yarım yüzyılı aşkın geri gittim. Doğu Türkistan Kazak Türklerinin yolbaşçısından söz ediliyordu. Sofrasında, bizzat ikram ettiği, yemeğini yediğim Ali Beg Hakim’den. Sonra söz, onun oğlu Hasan Oraltay’a geldi. İkimiz, Hasan ve ben, bir akşam çıkardığımız münakaşa ile Ruslara SSCB pavyonunu erken kapattırılmıştık. SSCB’deki Türkler esir mi değil mi münakaşası... Hasan’ın Rus

görevlilere ağzının kıyısıyla "Sabak..." diye fisıldamasını unutmam...

Gecenin en çarpıcı tarafı tabiatıyla Umay Analardı. Tertipleyenler, başarılar, ödül alanlar... Hepsi kadındı. Altunizade Kültür Merkezi'nin geniş ön sırası, yani gelenek icabı protokole ayrılan sıra, sadece kadınlarındı. Erkeklere alkışlamak, bir de ödül vermek düşüyordu.

Dernek erkek kolları kurar mı?

Azerbaycan Bilimler Akademisi'nden Prof. Dr. Esmira Fuad ödülünü alırken bir espri yaptı: "Ne demişler... Her başarılı kadının arkasında bir erkek vardır!". Salonca gülüştük.

Ben Aspay Cebeci Sener'e ödülünü verdim. *Türkiyem* şiirinden ve şarkısından tanıdığımız, bizim Seyyahı Fakir Evliya Çelebi'nin, Dilaver Cebeci'nin, onun yolundaki kızına. Havasına, suyuna, taşına toprağına ama illa Umay Analarına ölürüm Türkiyem, ölürüm Türk yurtlarım... Konuşmamda, hâlâ "kadınlar kolu" kuran derneklere öfkemi dillendirdim. "Ama", dedim, "siz bir erkekler kolu kurarsanız, seve seve üye olurum!". Yine gülüştük. Biz ırkçı Turancılar böyleyizdir elhamdülillah. Kadınlı erkekli sık sık güleşürüz.

Tam bir hafta önce, başka bir Umay Ana'nın adına düzenlenen Emine İşinsu Roman Ödülü'nü yine bir Umay Ana'ya, Ülkü Demiray'a vermişim.

Daha da başka bir Umay Ana'nın, Halide Edip'in *Yeni Turan*'ını mı yaşıyoruz? Romanda, Turan Partisi'nin erkekleri başaramayınca, kadınlarının mücadelesinin Türk yurdunu yüceltmesi hikâye edilir. Günlerin yeniden uzamaya başladığı Şebi Yelda'da yeni doğuşlar müjdeleniyor. Prof. Ahmet Bican Ercilasun'un sözünü ettiği "kaynama"yı hissediyoruz.

2024 bütün Türk âlemine ve tüm insanlığa barış ve huzur getirsin. Turancıyız elhamdülillah.